

عنوان مقاله:

و جایگاه برنامه ریزی مشارکتی در مدیریت محله ای کلانشهرها مطالعه موردی منطقه شهر اصفهان

محل انتشار:

یازدهمین کنگره جغرافیدانان ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

احمد خادم الحسینی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

صفیه عارفی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

توسعه چشمگیر شهرنشینی همراه با توسعه شهرها از نظر جمعیت و مساحت و به وجود آمدن کلانشهرها و مادرشهرها، مدیریت شهری را دستخوش تحول نموده و مسئولین را در استفاده از روش های جدید مدیریتی ناگزیر ساخته و باعث ایجاد بافت ها و ترکیب های مختلف شهری شده است. توسعه شهرنشینی و بزرگ شدن شهرها علاوه بر این که در جهت امنیت و رفاه شهروندان نقش داشته نارساییهای را به صورت معضلات حاد در پی داشته است. در چنین شرایطی مدیریت شهری بسیار حساس و متنوع است، به نحوی که مدیریت شهری بدون ظرفیت سازی محله ای و استفاده از توان مشارکتی در ساماندهی امور شهری توفیق چندانی نخواهد داشت. مشارکتمردمی از مسائلی است که در چند سال اخیر توجه بیشتری به آن می شود. مسئولان به این نتیجه رسیده اند که مدیریت شهری و برنامه ریزی شهری بدون در نظر گرفتن نقش و مشارکت مردم کاری بس دشوار و ناموفق خواهد بود و مؤثر نبودن بسیاری از طرح های شهری که عدم رضایت شهروندان و استفاده کنندگان از این برنامه ها رادر پی داشته، ناشی از این بی توجهی است. هدف این مقاله معرفی جایگاه برنامه ریزی مشارکتی به عنوان رویکرد جدید در مدیریت شهری می باشد و بر این اساس در ابتدا به معرفی برنامه ریزی مشارکتی و مدیریت شهری و محله ای پرداخته و در ادامه به نظریه های کهدر حیط این موضوع در چند دهه ی اخیر مطرح شده اشاره می شود و در پایان ضمن ارائه مفاهیم و اصولمشارکت به راه های تحقق این امر و موانع اجرایی آن می پردازیم. همچنین محقق در صدد است تا نقش و جایگاه برنامه ریزی مشارکتی را در مدیریت محله ای منطقه 6 کلانشهر اصفهان بررسی نموده و ضمن شناسایی دیدگاه ساکنان و شناسایی موانع مشارکت آنها، راهکارهایی در این زمینه ارائه نماید

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی مشارکتی، مدیریت شهری، مدیریت محله ای، منطقه 6شهر اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/336556>

